

مشکلات آموزش بالینی دانشجویان پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل از دیدگاه دانشجویان

فریده اکبری ، صفا حبیبی ، سولماز سعیدی ، زینب فاتحی ، مریم فاتحی

solmaz.saeidi@gmail.com

چکیده:

زمینه و هدف: آموزش بالینی فرآیند پیچیده ای است که تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد. شناخت این مشکلات اولین گام برای کاهش آنها به شمار می رود. هدف از انجام این مطالعه تعیین مشکلات آموزش بالینی کارآموزی از دیدگاه دانشجویان رشته های علوم آزمایشگاهی، هوشبری و رادیولوژی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل بود.

روش ها: این مطالعه توصیفی-مقطعی بر روی تمامی ۵۸ نفر از دانشجویان سال آخر کارشناسی علوم آزمایشگاهی، هوشبری و رادیولوژی انجام شد. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه ای شامل ۵ بخش بود: بخش اول: مشخصات فردی، بخش دوم سؤالات مرتبط با مشکلات آموزش دانشکده پیراپزشکی، بخش سوم سؤالات مرتبط با بیمارستان های آموزشی، بخش چهارم سؤالات مرتبط با مربی و بخش پنجم به ارائه راهکار در جهت کاهش مشکلات آموزش بالینی اختصاص یافته بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS استفاده شد.

یافته ها: بر اساس این بررسی بیشترین رضایت دانشجویان علوم آزمایشگاهی عبارت بود از مربی بیمارستان امام ۷۶٪، کیفیت بیمارستان امام ۶۰٪، در مورد دانشجویان هوشبری بیشترین رضایت عبارت بود از مربی بیمارستان فاطمی ۸۲٪ و کیفیت بیمارستان فاطمی ۳۲٪ و در مورد دانشجویان رادیولوژی بیشترین رضایت عبارت بود از مربی بیمارستان امام ۴۷٪ و کیفیت بیمارستان امام ۳۶٪.

نتیجه گیری: استفاده از نظرات دانشجویان در انتخاب مربی و کاهش تعداد دانشجویان در هر گروه

کلمات کلیدی: مشکلات، آموزش بالینی، دانشجویان پیراپزشکی

